

Trommusett (frá 8 ára aldri)

Trommusettið telst vera ungt hljóðfæri þó að einstakir hlutar þess eigi sér flestir langa sögu. Með tilkomu bassatrommupedala um aldamótin 1900 varð mögulegt fyrir einn trommuleikara að gegna hlutverki tveggja með því að leika á sneriltrommu og bassatrommu samtímis. Þar var kominn kjarni hljóðfærisins sem síðan hefur verið í stöðugri þróun en um 1930 tók trommusettið á sig þá mynd sem er ríkjandi í dag með pedölum fyrir báða fætur auk margvíslegra tromma og gjalla sem leikið er á með mismunandi sleglum. Eftir því sem stílbrigðum rytmískrar tónlistar hefur fjölgað hefur sérhæfing orðið meiri með tilheyrandi fjölbreytileika hljóðfærisins. Um miðbik 20. aldar fór að koma fram kennsluefni fyrir trommusettið og hefur sú útgáfa aukist æ síðan. Í dag er framboð af bókum og myndefni orðið mjög fjölbreytt.

Þungamiðja þessarar námskrár er trommusettsleikur samkvæmt afrískamerísku hefðinni en jafnframt er klassískur sneriltrommuleikur mikilvægur grundvallarþáttur í öllu náminu. Einnig er afrísk-latnesku handslagverki gerð nokkur skil.

Aðalhljóðfæri í grunn-, mið- og framhaldsnámi eru trommusett og sneriltromma. Í grunnnámi er gert ráð fyrir að nemendur nái að auki tókum á algengustu slagverkshljóðfærum, s.s. hristum, tambúrínunum og handtrommum. Einnig er æskilegt að nemendur kynnist helstu klassísku ásláttarhljóðfærunum eftir því sem aðstæður leyfa. Í mið- og framhaldsnámi aukast kröfur á handslagverk, s.s. congatrommur, timbales og spilatakni á viðkomandi hljóðfæri. Bent er á að hóptímar geta verið heppilegur vettvangur fyrir kennslu á ofangreind aukahljóðfæri.

Eðli málsins samkvæmt hefur trommusettið sérstöðu hvað varðar tónmálspáttinn meðal annarra hljóðfæra og söngs sem falla undir námskrá í rytmískri tónlist. Þar af leiðandi eru tækniæfingar algerlega miðaðar við slagtakni, samhæfingu og getu til að leika og spinna út frá mismunandi takbrigðum.

Í aðalnámskrá tónlistarskóla er kveðið á um samræmdar kröfur í tónfræðum sem haldast í hendur við lok allra námsáfanga. Mikilvægt er að nemendur á trommusett stundi þetta nám eins og aðrir, sem og fjölbreytt samspil í ólíkum hópum á víðu sviði rytmískrar tónlistar.

Til að nám geti hafist á trommusett þarf nemandi að hafa líkamlega burði til að valda auðveldlega trommukjuðum og ná til gólfs með báðum fótum þegar setið er á trommustól. Til eru ýmsar gerðir trommusetta fyrir unga byrjendur en hljóðfæri sem fyrir hendi eru í tónlistarskólum eru yfirleitt af miðlungsstærð en þó stillanleg í mismunandi hæð eftir atvikum. Það ættu ekki að vera vandkvæði á að nemendur frá u.þ.b. 8 ára aldri geti hafið nám þó einhverjar málamiðlanir gætu þurft að koma til fyrstu árin. Nauðsynlegt er að þeir tónlistarskólar sem bjóða upp á kennslu á trommusett eigi þau hljóðfæri sem þörf er á samkvæmt námskrá og þeim námsstigum sem kennt er á. Æskilegt er að nemendur hafi aðgang að hljóðfærum til æfinga í skólanum. Mikilvægt er að kennsluaðstaða sé góð og viðeigandi hjálparbúnaður til staðar fyrir yngstu nemendurna, svo sem stólar og hljóðfæri sem hægt er að setja í lága stöðu.

Frá upphafi náms þarf nemandi að hafa til umráða trommusett, æfingaplatta og kjuða af heppilegri stærð og þyngd. Þó að rafmagns- og æfingatrommusett geti í vissum tilfellum hentað vel til heimaæfinga og jafnvel kennslu, er afar mikilvægt að nemendur

öðlist verulega reynslu í leik á hefðbundið trommusett. Á öllum áfangaprófum skal nemandinn leika á hefðbundið trommusett. Til að ná tökum á tónfræðagreinum er æskilegt að nemandi hafi aðgang að krómatísku hljóðfæri, s.s. píanói, hljómborði, víbrafóni eða gítar.

(Aðalnámskrá tónlistarskóla)